

מ"ת 5353/07/22 - מדינת ישראל נגד נאגי אבו עצה

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 5353-07-22 מדינת ישראל נ' אבו עצה(עציר)
תיק חיצוני: 296566/2022

בפני כבוד השופט יניב בן הרוש
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עדי יזרעאלי
נאגי אבו עצה (עציר)

החלטה

רקע

1. לפניי בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס לו (להלן: **המשיב**) ביצוע עבירות **גניבת רכב** - עבירה לפי סעיף 413ב **לחוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) **הפרעת שוטרי במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 **לחוק העונשין**, **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 **לחוק העונשין**. **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) **לפקודת התעבורה** [נוסח חדש] תש"ל-1970. (להלן: **פקודת התעבורה**), **נהיגה ללא רישיון** - עבירה לפי סעיף 10(א) **לפקודת התעבורה**, **נהיגה ברכב ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2א **לפקודת בטוח רכב** מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 23.6.22 בשעה 5:19 או בסמוך לכך, התפרץ המשיב לרכב מסוג טויוטה לז 59266301 [להלן: "הרכב הגנוב"] שחנה בבאר שבע, בכך שניפץ את שמשת החלון המשולש האחורי ופתח את פלסטיק חובק ההגה. בהמשך לכך בשעה 5:34 הגיע עם הרכב לשכונה 9 בתל שבע. בסמוך לשעה 6:00 הגיעו למקום השוטרים פאדי עאטונה וריאד אבו רביע על פי הכוונת איתוראן [לגבי רכב אחר לז 65638702-י.ב.ה.]. כשהגיעו למקום הבחינו במשיב ובאחר נמלטים ורדפו אחריהם. האחר ברח מעבר לחומה ואילו המשיב נכנס לרכב הגנוב ונסע לאחור על המדרכה לכיוון השוטר ריאד שנאלץ לזוז, המשיב המשיך בנהיגה לאחור והתנגש בניידת בה שהה באותה העת השוטר פאדי וגרם לה לנזק. המשיב נמלט מהרכב, והשוטר ריאד רדף אחריו וקרא לו לעצור. המשיב לא עצר והשוטר ריאד ירה לעברו באקדח טייזר. בהמשך ניסו השוטרים לאזוק את המשיב שהתנגד לכך בכוח ואף הנתגד להכנסתו לניידת ותקף את השוטרים והסב חבלות לשוטר ריאד. המשיב איים על השוטר פאדי ובהמשך אף איים על השוטר מוחסן אלקרנאווי. המשיב נהג ברכב כאשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה וממילא אף נהג ללא ביטוח.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנה לחומר החקירה, לקיומה של חזקה תכופה בת 3 שעות, לכך שהשוטרים נאלצו

להשתמש בכוח נוכח אלימות המשיב כלפי השוטרים וניסיונו לברוח. ביקש לעצור את המשיב עד תום ההליכים בשל המסוכנות הנשקפת ממעשיו ובשל עברו הפלילי המכביד בעבירות דומות.

4. ב"כ המשיב טענה, כי אין ראיות לגניבת הרכב, לא כל שכן להתפרצות לו בידי המשיב, משום ש: "כל הראיות שקושרות את המשיב לגניבה לכל היותר חזקה תכופה". טענה כי השוטרים הגיעו לבית המשיב בטעות אגב התחקות אחר רכב אחר שנגנב בעל לז 65638702. טענה כי השוטרים הפעילו אלימות קשה נגד המשיב. הפנתה לכך שחלק מהאירוע בו לכאורה נגרמו החבלות לשוטר, לא תועד, וכי מצלמת הגוף של השוטר ריאד נעלמה. הפנתה לכך שבסרטונים לא רואים התקהלות מאיימת כפי שצוין על ידי השוטרים.

דין

5. בתיק שבפני אין מחלוקת בנוגע לעובדות הבאות:

א. ביום 23.6.22 נגנב רכבו של המתלון אברהם לוי - לז 59266301.
(הודעת אברהם לוי מיום 23.6.22)

ב. ביום 23.6.22 נגנב גם רכבו של אחר בשם עלי עבד אלהדי - לז 65638702.
(דו"פ איליה זברובסקי מיום 23.6.22)

ג. השוטרים ריאד ופאדי הגיעו לאזור בית המשיב נוכח דיווח מאיתוראן לגבי לז 65638702 - שאינו הרכב שנתפס באירוע - הבחינו במשיב בסמוך לרכב הגנוב - ובהמשך לכך עצרו את המשיב תוך שימוש באקדח טייזר. (הודעת השוטר ריאד מיום 23.6.22 וכן הודעת השוטר פאדי מיום 23.6.22)

6. בתיק זה קיימות מספר מחלוקות, חלקן עובדתיות, חלקן משפטיות:

א. האם, משהגיעו השוטרים לזירה, המשיב נכנס לרכב הגנוב ונהג בו.

ב. האם יש ראיות לכאורה לכך שהמשיב התפרץ לרכב וגנב אותו.

ג. האם השוטרים פגעו במשיב באופן שעולה על המידה.

7. **המחלוקת הראשונה - האם, משהגיעו השוטרים לזירה, המשיב נכנס לרכב הגנוב ונהג בו?**

א. עיון בהודעת השוטר ריאד מיום 23.6.22 וכן בהודעת השוטר פאדי מיום 23.6.22 מלמדת באופן מפורש על כך שהמשיב נכנס לרכב הגנוב ונהג בו, תחילה על המדרכה לכיוונו של השוטר ריאד באופן שריאד נאלץ לזוז הצידה ובהמשך התנגש בניידת בה היה השוטר פאדי והסב נזק לניידת ובתוך כך גם הסב נזק לרכב הגנוב.

ב. גרסת המשיב בחקירתו מיום 23.6.22 לפיה שמע "בום" ובעקבות כך קם משינה וראה את השוטרים במקום והם מיד עצרו אותו, כל זאת מבלי שנכנס לרכב הגנוב ומבלי שאף נגע ברכב הגנוב, עומדת בסתירה חזיתית לגרסאות שני השוטרים ריאד ופאדי. (הודעת השוטר ריאד מיום 23.6.22 וכן הודעת השוטר פאדי מיום 23.6.22). לכן בשלב זה של הראיות

לכאורה אין לקבלה.

ג. מעבר לכך, היא גם לא מתיישבת עם ניסיון החיים והשכל הישר. זאת משום, שכשהמשיב נצפה על ידי השוטרים, הוא נצפה בורח כשכפפות לידי, נתון שיש בו כדי להפריך את הטענה לפיה קם משינה נוכח רעש. כמו כן, בסופו של יום גם לרכב הגנוב וגם לניידת המשטרה נגרמו נזקי תאונה משמעותיים.

ד. לפיכך, אני קובע, כי המשיב נמלט מהשוטרים ובתוך כך נכנס לרכב הגנוב והחל בנסיעה לאחור לעברם, תחילה לעבר ריאה, באופן ריאה נאלץ לזוז על מנת שלא להיפגע, ובהמשך לעבר פאדי ששה בניידת עד שהתנגש בה.

8. המחלוקת השנייה - האם יש ראיות לכאורה לכך שהמשיב התפרץ לרכב וגנב אותו?

א. ראשית, יש לבחון ממתי ניתן לשייך למשיב את החזקת הרכב הגנוב וכמה זמן חלף מרגע גניבת הרכב ועד הרגע בו ניתן לשייכו למשיב.

i. נראה כי המאשימה טעתה משצינה בכתב האישום את שעת הפריצה כ-5:19 ואת שעת הגעת המשיב לרהט כ- 5:34, זאת משום שהשעות הללו, העולות מדו"ח איתוראן, רלוונטיות לרכב האחר, בעל ל.ז. 65638702, ולא לרכב הגנוב שבעניינו בעל ל.ז. 59266301.

ii. כך או אחרת, בעל הרכב הגנוב החנה אותו בתאריך 23.6.22 בשעה 3:00 לפנות בוקר בבאר שבע. (הודעת אברהם לוי מיום 23.6.22)

iii. המשיב נתפס ברכב בתאריך 23.6.22 בסביבות השעה 6:00 ברהט. (הודעת השוטר ריאה מיום 23.6.22 וכן הודעת השוטר פאדי מיום 23.6.22)

iv. אשר על כן, אני קובע כי משך הזמן שחלף מגניבת הרכב ועד למציאתו בידי המשיב אינו עולה על 3 שעות.

ב. שנית, בהינתן שהמשיב החזיק ברכב לכל המאוחר 3 שעות לאחר גניבתו, האם קמה לחובתו החזקה התכופה?

i. החזקה התכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. לפי החזקה התכופה, אדם שנמצאים ברשותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו יוחזק כמי שגנב אותם. זוהי חזקה הניתנת לסתירה, ונבחנת בהתאם למכלול נסיבות העניין. הנאשם רשאי להפריכה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו [ראו למשל: ע"פ 5492/11

אלרחמן נ' מדינת ישראל]

ii. בכל הנוגע לאורך התקופה בה תחול החזקה, הרי שמטבע הדברים לפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה יש השפעה על עוצמת החזקה:

"ככלל, ככל שמתארכת התקופה מאז בוצעה עבירת הגניבה נחלשת ההנחה שהמחזיק ברכוש הוא הגנב עצמו דווקא ומתחזקת גם האפשרות המסתברת שהוא אדם שקיבל את הסחורה מן הגנב או מאדם שלישי שקיבל את הרכוש מן הגנב." [ע"פ 8584/13 לואי שטארה נ' מדינת ישראל]

iii. ואולם ההכרעה בשאלה מה ייחשב לתכופ לצורך הקמת החזקה וקביעת עוצמתה, אינה הכרעה טכנית המבוססת רק על פרק הזמן שעבר אלא על מבחן משולב:

"ההכרעה בשאלה מה ייחשב ל"תכופ" תלויה במכלול נסיבות העניין, ובהן טיבם וכמותם של הטובין שנגנבו, היינו האם אלה הם טובין שהמעבר שלהם מאדם לחברו הוא קל ופשוט יחסית; האם אלה טובין שלהם שימוש פונקציונאלי המחזק את ההנחה שנמסרו לאחר לצורך שימוש (כגון ספרים שמקובל להשאילם לידידים); אופן ביצוע העבירה; הראיות הנוספות בתיק; ומכלול הנסיבות האחרות." [ע"פ 8584/13 לואי שטארה נ' מדינת ישראל]

iv. על כן נקבע כי לעיתים יהיו מקרים בהם החזקה התכופה תעמוד בעינה, גם אם פרק הזמן שחלף מאז גניבת הטובין עולה על ארבעה ימים [רע"פ 7362/14 אבו ריא נ' מדינת ישראל] ובנסיבות המתאימות אף תשעה ימים, [ע"פ 8584/13 לואי שטארה נ' מדינת ישראל] הכל בשים לב למבחני המשנה.

v. בענייננו נתפס הרכב הגנוב בידי המשיב לאחר פרק זמן שלא יעלה על 3 שעות מרגע גניבתו. מדובר בפרק זמן קצר במיוחד. ולכן יש להוסיף כי מדובר ברכב שלא ניתן להעביר בעלות בו, אלא באמצעות תהליך מוסדר בהתאם לנהלי משרד התחבורה והכל אל מול הבעלים הרשום. זאת להבדיל, משטרות מסומנים, טלפון, או תכשיט שניתנים להעברה באופן פשוט ומהיר ללא צורך בפרוצדורה מובנית ואף ללא צורך בנוכחות הבעלים הרשום. בכך, יש כדי להגביר עד מאוד את עוצמת החזקה התכופה בענייננו.

vi. זאת ועוד, בענייננו, החזקה התכופה אינה עומדת לבדה, ויש לבחון אותה אף לאור מספר ראיות נסיבתיות: המשיב נתפס כשהוא עוטה כפפות בשעת בוקר מוקדמת בסמוך לביתו (דו"פ מוחסן אלקרינאווי מיום 23.6.22 וכן הודעת ריאד אבו רביעה מיום 23.6.22). ברכב הגנוב בו נמצא המשיב נמצא מברג. (דו"ח מז"פ מיום 23.6.22) המשיב נתפס ברכב הגנוב בעוד החלון האחורי של הרכב שבור (דו"ח מז"פ מיום 23.6.22), המשיב ביצע

בעברו עבירה באותו אופן וברכב מדגם דומה (פרוטוקול ת"פ 64596-09-12) וגם אם אין בכך כדי לשמש כשיטת ביצוע, בהחלט מדובר בראיה מסבכת כאשר היא מצטרפת לשאר הראיות.

ג. השאלה השלישית, היא בהינתן שקמה לחובת המשיב החזקה התכופה, האם הצליח להפריכה?

i. המשיב, כאמור, רשאי להפריך את החזקה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו. אלא, שבענייננו המשיב מכחיש שנכנס לרכב ואף מכחיש שנגע בו. (הודעת המשיב מיום 23.6.22) ללמדנו שהמשיב לא סיפק כל הסבר לכך שהרכב הגנוב נמצא ברשותו 3 שעות לאחר גניבתו.

ii. משדחיתי את טענת המשיב לפיה הוא לא נכנס לרכב וקבעתי כי המשיב היה בתוך הרכב ואף נהג בו עד שהתנגש בניידת, הרי שבהיעדר הסבר מצידו לאופן שהרכב הגנוב הגיע לידי, המשיב לא הצליח להפריך את החזקה התכופה שקמה לחובתו.

iii. אשר על כן, המשיב לא הצליח להפריך את החזקה. ואני קובע כי ישנן ראיות לכך שהמשיב גנב את הרכב.

iv. משקבעתי כי יש ראיות לכך שהמשיב גנב את הרכב, ומשחלון הרכב נמצא שבור (דו"ח מז"פ מיום 23.6.22) ומשהמתלון מסר כי נמצאו שברי זכוכית במקום בו חנה הרכב (הודעת אברהם לוי מיום 23.6.22), הרי יש ראיות לכאורה לכך שהמשיב התפרץ לרכב, בין אם בעצמו ובין אם באמצעות אחר, על מנת לגנוב אותו.

9. מחלוקת שלישית - האם השוטרים פגעו במשיב באופן שעולה על המידה.

- א. ראשית, יצוין כי טענה זו דינה להתברר בהליך העיקרי ולא בהליך המעצר.
- ב. שנית, הוגשה תלונה במח"ש והיא תתברר באמצעות הגוף האמון על כך, אשר לו הכלים המיטביים לבררה.
- ג. שלישית, ומעבר לצורך, אציין כי פמהודעות השוטרים פאדי וריאד עולה כי המשיב התנהג בפראות, תקף אותם, ניסה לברוח והתנגד למעצרו, אף כאשר היה על הרצפה. (הודעת השוטר ריאד מיום 23.6.22 וכן הודעת השוטר פאדי מיום 23.6.22). מעיון בסרטון הרלוונטי, ממצלמת הגוף של השוטר ריאד אכן ניתן לראות את המשיב מתנגד למעצרו גם בעודו על הרצפה ובתוך כך השוטר פאדי משתמש באקדח הטייזר כנגדו. כמו כן, הגם שהמשיב עצמו נחבל באירוע, החבלות אינן משמעותיות, לפחות לא ביחס למעשיו במהלך האירוע, ולא ביחס לחבלות שנגרמו לשוטר פאדי. (תעודה רפואית פאדי אלעאטונה מיום 23.6.22 וכן תמונות

חבלות על גופו וראשו של פאדי) ודוק, לא ניתן לבחון את התנהגות השוטרים במנותק מכך שבפתח האירוע המשיב נהג לעבר השוטר פאדי באופן שאילץ אותו לזוז הצידה ואף התנגש בניידת משטרה בעוצמה.

ד. לפיכך, אני דוחה את הטענה לעת הזו, תוך שלמשיב עומדת הזכות להעלות טענתו בהליך העיקרי.

10. סוף דבר, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, בעוצמה גבוהה.

עילת המעצר

11. המשיב ביצע לכאורה עבירות המלמדות על מסוכנות ברף הגבוה.

12. עבירות גניבת הרכב לא רק שפוגעות ברכוש הציבור וברווחתו, אלא אף מקפלות לתוכן פוטנציאל סיכון רב למשתמשים בדרך. זאת משום שגנבי הרכבים, כפי שניסיון החיים מלמד, נאלצים לעיתים לברוח משוטרים או לחצות מחסום בנסיעה פרועה, באופן שיש בו לסכן את משתמשי הדרך ואת השוטרים. בכל הנוגע לעבירות התפרצות לדירה נקבע, כי אלו עבירות אשר בהן: **"טבועה מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה"** (ראו למשל בש"פ 8128/13 **אוזן נ' מדינת ישראל**). נראה כי הגיעה לומר כי בעבירות גניבת רכבים טבועה מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל לפגיעה במשתמשים בדרך, אגב ניסיון לחמוק מהמשטרה.

13. בענייננו לא מדובר רק בפוטנציאל תיאורטי לפגיעה בנפש, משום שהמשיב הרהיב עוז ונסע לאחר ברכב הגנוב כך שהשוטר פאדי נאלץ לזוז ומיד לאחר מכן התנגש המשיב בניידת משטרה. את כל אלו עשה המשיב כשמעולם לא הוציא רישיון נהיגה. נתון זה כשלעצמו מקבל משנה תוקף משהמשיב כבר הורשע בעבר בעבירות דומות ובין השאר בנהיגה פוזת.

14. מעשי המשיב מצביעים על מסוכנות ברף הגבוה, תוך סטייה קיצונית מרף ההתנהגות הנורמטיבי.

15. המשיב בעל עבר פלילי מכביד, המשיב הורשע בעברו פעמים רבות בעבירות דומות. הלכה היא כי: **"לעניין מעצר, 'מפלס החשדנות' עולה כאשר מדובר במי שחטא בעבירה ושנה בה"** [ראו: בש"פ 7323/14 **אבו נאג'י נ' מדינת ישראל**]

16. המשיב ביצע את העבירות נשוא כתב האישום בעוד מאסר על תנאי בר הפעלה בן 10 חודשים מרחף מעל ראשו, ללמדנו שאין בדבר כדי להרתיעו.

17. בנסיבות האמורות, התרשמתי כי המשיב מסוכן ולא ניתן לתת בו אמון. ומשכך, לא מצאתי לנכון להידרש לעמדת שירות המבחן או לשמיעת מפקחים. המשיב לא עובר את המבחן הראשון במבחן הדו שלבי, ועל כן אין מקום לבחון כל חלופה בעניינו.

18. אשר על כן אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.